

at han skal lade dem anbringe i Betydning af, at han skal finde sig i, at de blive anbragte. De to Udtryk ere derfor ikke overensstemmende, og det vilde derfor være ønskeligt, at det sidste blev bragt i Overensstemmelse med det første.

Saa er Fredningstiden for Laks, Ørred og Førel foreslaaet sat fra den 15. November til den 1. Februar. Det er paa den Tid af Aaret, da Laksefiskeriet i kort Tid kan bringe et ikke saa ringe Udbytte, og det er vist neppe nødvendigt at udstrække Fredningstiden saa langt, som her er foreslaaet. Det vilde sikkert nok være tilstrækkeligt at lade Fredningstiden begynde med den 1. December, og i Tilfælde af, at man naar dertil, gør jeg med det samme opmærksom paa, at saa skal Bestemmelsen under § 8 g., hvor der er Tale om Retten til at anvende Garnredskaber, ogsaa udstrækkes til 1. December i Stedet for til 15. November.

Blandt de Redskaber, som ere forbudte i Forslaget, nævnes Piglyster. Jeg gør dog opmærksom paa, at ved at forbyde det Redskab forbyder man i Virkeligheden at stange Aal paa fast Bund paa Sand- eller Stengrund. Man kan bruge Savlyster, hvor der er mudret Bund, men ikke, hvor der er fast Bund, og forbyder man Piglyster, vil det være det samme som et almindeligt Forbud mod at stange Aal paa fast Bund. Jeg mener derfor, at man skal ikke gaa saa langt som at forbyde Piglyster, men fremdeles tillade det. Om Anvendelse af Aalekam kan ogsaa tvistes; det er et Spørgsmaal, om det ikke er at gaa for langt, naar man forbyder den.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Spildevand kan jeg i nogen Grad slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) udtalte. Jeg vil nødig have, at disse Bestemmelser formuleres saa skarpt, at man kommer til at genere en Del Virksomheder, men jeg vil paa den anden Side selvfølgelig gerne være med til at hemme, at Fabrikvirksomheder og lignende Anlæg lade deres Affaldsstof løbe ud i Vandet og ødelægge Fiskebestanden, men man maa dog holde sig indenfor en saadan Grænse, at man ikke ødelægger mere, end man opnaar ved at beskytte Fiskeriet. Med disse faa Bemærkninger skal jeg ogsaa i al Almindelighed anbefale Forslaget til videre Fremme.

Alfred Christensen: Det er altid med en vis Glæde, at man ser Forslag

fremlagt her i Salen til Grundlæggelse og videre Udvikling af Ferskvandsfiskeriet. De ere gennemgaaende godt udarbejdede og grundede paa god Villie og megen Sagkundskab. Vi havde i tidligere Tid Arthur Feddersen, der var praktisk Fisker og Fiskeudklækker og kendte hvert Vandløb i hele Danmark, og den nuværende Fiskerikonsulent har gennem de store Arbejder, han har gjort ved Gudena, haft saa rig Lejlighed til at sætte sig ind i Ferskvandsfiskeriet over hele Jylland, at han har en Sagkundskab, som maa regnes for at være meget heldig og fuldt tilstrækkelig til Hjælp for Landbrugsministeren til disse Arbejder, og denne Sagkundskab har sat sig tydelige Spør i det foreliggende Lovforslag, som jeg i det hele taget tror vil medføre en Forbedring af de gældende Tilstande. Det er jo ikke store og indgribende Forskelligheder, hvorved det udmærker sig fra den nu bestaaende Lov, men det er Forbedringer, og naar Vejen gaar fremad, skulle vi være glade. Der ligger baade god Villie og god Kundskab til Grund derfor. De Bemærkninger, jeg skal gøre, skulle ligesom de andre ærede Taleres være temmelig kortfattede. De Rettelser, der maatte være at gøre ved dette Lovforslag, ville vel finde Sted i det kommende Udvalg, og saa kan der siden blive nærmere Lejlighed til at drøfte dem. Nogle faa Spørgsmaal maa jeg dog fremdrage.

I Lovens § 1 staar der Tale om de Vande, der ere unddragne fra Lovens Omraade, og der staar Tale om, at i Tvivltilfælde er det Landbrugsministeren, der afgør, om et Vand er inde under denne Lov eller ikke. Den ærede Taler, der nu satte sig, fremdrog Spørgsmaalet om Gudena. Selvfølgelig er Gudena ikke inde under denne Lov, den har, ligesom Limfjorden for det salte Vands Vedkommende, sine egne Lovbestemmelser, som den rangerer under, men der er i Tidens Løb kommet andre Smaaavande, med Hensyn til hvilke det kan være tvivlsomt, hvorvidt de falde ind under Loven eller ikke. Der staar, at „kunstigt anlagte Damme“ ikke ere undergivne denne Lovs Bestemmelser. Hvad er „kunstigt anlagte Damme“? F. Eks. et Stykke gammel Søbund? Ved de allerfleste af Danmarks Søer er det jo saa, at ved Dræninger og Skovhugst er Vandet i Tidens Løb sunket, saaledes at den Vandstand, de havde for 100 Aar siden, slet ikke. Vi se ved vore Søer, hvor ikke Brinkerne gaa lige ned til Søen, at der